

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/62/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216010300
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2216010300.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného E. F., pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda pod č. k. 2T/71/2016-154 zo dňa 10.04.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.04.2018 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný E. F., nar. XX.XX.XXXX v H. L.,

odsudzuje:

Podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Dunajská Streda pod č. k. 2T/71/2016-154 zo dňa 10.04.2017 uznal E. F., za vinného z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona na tom skutkovom základe,

že

dňa 06. novembra 2015 v čase okolo 04,03 hod. v obci M., na ulici V. XX, po predchádzajúcej vzájomnej dohode odcudzili z budovy predajne J. S. 1 ks priemyselnej kamery typu EVC-DG-DV370A28 tým spôsobom, že pred vchodové dvere do predajne spoločne umiestnili kontajner na smeti a následne obvinený E. F. na tento kontajner vyliezol a vytrhol kameru zo steny, pričom už odsúdený S. H. zatiaľ stál pri ňom a kontroloval okolie, následne spoločne prešli na ulicu Q. číslo XXX/XX, ktorá sa takisto nachádza v obci M., kde k stene pohostinstva Street fast food and Coffee bar spoločne premiestnili stôl, ktorý stál na ulici, pričom následne obvinený E. F. na tento stôl vyliezol a v čase okolo 04.11 hod. odlomil z držiaka na stene pohostinstva priemyselnú kameru Hikvision typ DS-2CD2110-I, ktorú podal už odsúdenému S. H., ktorý zatiaľ sledoval okolie a potom z miesta činu odišli, čím spôsobili,

krádežou priemyselnej kamery typu EVC-DG-DV370A28 poškodenému S. W. škodu vo výške 120,24,- Eur a krádežou priemyselnej kamery Hikvision typ DS-2CD2110-I poškodenej E. C. W. škodu vo výške 153,-Eur, a to napriek tomu, že obvinený E. F. bol dňa 12.02.2015 blokovan na pokutu nezaplatenú na mieste číslo 12025899, právoplatným dňa 12.02.2015, uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

Okresný súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu poukazujúc na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda Komárno, sp. zn. 2T/120/2014 zo dňa 01.03.2016.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného E. F. zaplatiť pošk. S. W., nar. XX.XX.XXXX v H. L., trvale bytom I., G. N. č. XXX/XX, titulom náhrady škody 120,24 eur a pošk. E. C. W., nar. XX.XX.XXXX v H. L., trvale bytom M., Q. č. XXX/XXX, titulom náhrady škody 153 eur a to spoločne a nerozdielne už s odsúdeným F. H., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom H. U., N. č. XXX/X.

Samosudca okresného súdu písomné vyhotovenie rozsudku odôvodnil v rozsahu č. I. 154-156 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.03.2017 obžalovaný E. F. v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Okresný súd vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe uznesením prijal a vyhlásil, že dokazovanie, v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrady škody.

K výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu okresný súd uviedol :

Okresný súd veľmi stručne odôvodnil podľa akých právnych úvah dospel k záveru, že upustenie od uloženia súhrnného trestu bude pre nápravu obžalovaného dostatočné.

Poukázal pritom na to, že predmetný skutok obžalovaný spáchal dňa 06.11.2015, teda ešte predtým, ako bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 01.03.2016, sp. zn. 2T/120/2014 k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Vo veci, podľa názoru okresného súdu, prichádza do úvahy v zmysle § 42 odsek 1 Trestného zákona uloženie súhrnného trestu, prípadne podľa § 44 upustenie od súhrnného trestu a ďalšieho trestu.

Vzhľadom na to, že predmetný uložený nepodmienečný trest v trvaní 40 mesiacov si len obžalovaný aktuálne odpykáva, ako aj vzhľadom na to, že sa priznal, oľutoval, okresný súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení mu upustil od uloženia súhrnného trestu.

Podľa názoru okresného súdu uložený trest postačí na nápravu a prevýchovu obžalovaného.

Proti tomuto rozsudku podal zákonnej lehote odvolanie prokurátor (č. I. 153 spisu) do výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré aj písomne odôvodnil (č. I. 159 spisu).

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu sa nestotožňuje a považuje ho za nezákonný. Poukázal na to, že obžalovaný spáchal predmetný skutok dňa 06.11.2015, t. j. síce predtým, ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 01.03.2016 sp. zn. 2T 120/2014, avšak predmetným rozsudkom bol obžalovanému ukladaný súhrnný trest, pri súčasnom zrušení rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 23.01.2015 sp. zn. 2T 8/2015. Podľa jeho názoru nie sú splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 01.03.2016 sp. zn. 2T 120/2014, nakoľko by nevyhnutne musel zrušiť aj týmto rozsudkom zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 23.01.2015 sp. zn. 2T 8/2015 (nakoľko ten by zrušením rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 01.03.2016 sp. zn. 2T 120/2014 „obživoľ“), na čo však rovnako nie sú splnené podmienky (stíhaný trestný čin bol spáchaný až po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 23.01.2015 sp. zn. 2T 8/2015).

Z týchto dôvodov navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný (č. I. 178 spisu), ktorý uviedol, že odvolanie prokurátora považuje za zmatečné a nedôvodné. Podľa jeho názoru je rozhodnutie okresného súdu správne. Z tohto dôvodu navrhuje odvolaciemu súdu, aby odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavili prokurátor krajskej prokuratúry a obhajca obžalovaného, bez prítomnosti obžalovaného (ktorý požiadal o vykonanie verejného zasadnutie v jeho neprítomnosti).

Prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch odvolania a navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil rozsudok vo výroku o treste a vo veci rozhodol sám.

Obhajca navrhol zamietnuť odvolanie prokurátora a to s poukazom na záverečný návrh prokurátora na hlavnom pojednávaní, kedy navrhol, aby bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Obžalovaný v podstate urobil vyhlásenie o vine z dôvodu, že tak sudca, ako aj prokurátor mu uviedli, že bude upustené od potrestania. V prípade, že krajský súd nezamietne odvolanie prokurátora navrhuhol, s prihliadnutím na uvedené skutočnosti, uložiť obžalovanému trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to v lehote ustanovenej v zákone, pričom dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil :

- Okresný prokurátor v Dunajskej Strede pod č. 2Pv 55/16/2201 podal dňa 14.06.2016 na okresný súd v Dunajskej Strede obžalobu na E. F. a už ods. S. H. pre krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona.

- Okresný súd vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým uznal obidvoch obvinených za vinných z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona a uložil obvinenému S. F. trest odňatia slobody na 4 mesiace s podmieneným odkladom a s určením skúšobnej doby na 18 mesiacov a obvinenému E. F. trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť len vo vzťahu už odsúdenému S. H.. V tom čase obvinený E. F. podal proti predmetnému trestnému rozkazu zákonom stanovenej lehote odpor. Okresný súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie.

- Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.03.2017 (č. I. 137) vyplýva, že obžalovaný E. F. urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, na čo okresný súd postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného E. F., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vyhlásil, že dokazovanie, v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov uvedených v obžalobe sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrady škody.

- Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 13 krát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť.

K výroku o vine :

Podľa § 257 odsek 5 Trestného poriadku, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písm. c/.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 07.02.2012 sp. zn. 2Tdo/5/2011 (zverejnené v zbierka stanovísk a rozhodnutí súdov SR pod č. R 36/2012) : výrok o vine vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený rozsudkom na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku alebo podľa § 257 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku a analogicky použitím ustanovenia § 334 odsek 4 Trestného poriadku. Odpoveďou na otázky uvedené v § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku vyjadruje obžalovaný svoju vôľu prijať vinu za skutok spáchaný výrokom obžaloby a zároveň aj jeho právnu kvalifikáciu bez výhrad, rovnako ako pri dohode o vine a treste (§ 333 odsek 3, § 343 odsek 1, odsek 4 Trestného poriadku).

Inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúvanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, preto výrok o vine u obžalovaného odvolací súd neskúmal z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie, ako opravný prostriedok nie je prípustné a v prejednávanej veci proti tomuto výroku odvolanie ani nebolo podané.

K výroku o treste :

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona: trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona: pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona : Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a miere závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 44 Trestného zákona : Súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 <. alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 <., ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Z citovaného ustanovenia § 34 Trestného zákona vyplýva, že súd je povinný prihliadnuť na všetky konkrétne okolnosti pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Uvedenými okolnosťami sú najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Z týchto ustanovení taktiež vyplýva, že primárnym účelom trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona je ochrana spoločnosti pred páchatelom trestného činu, ktorý sa má v prvom rade zabezpečiť vo forme represie. Zároveň má poslúžiť na zabránenie v páchaní trestnej činnosti v podobe prevencie, či už individuálnej alebo generálnej.

V prípade, ak prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42, súd môže upustiť od uloženia súhrnného trestu najmä vtedy, ak predchádzajúci trest považuje za celkom primeraný vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti alebo ak má za to, že súhrnný trest by mohol byť

miernejší než skôr uložený trest, ako aj v prípade, ak bol skorším rozsudkom trest určitého druhu uložený na samej hornej hranici trestnej sadzby a v čase rozhodovania ešte nebol ani sčasti vykonaný.

Pri rozhodovaní o upustení od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 treba uplatniť všeobecné zásady pre výmeru trestu uvedené v § 34.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T 120/2014 mal odvolací súd za preukázané, že obžalovaný E. F. bol rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 01.03.2016 sp. zn. 2T 120/2014 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/8/2015 zo dňa 23.01.2015, právoplatný dňa 16.02.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.03.2016.

Podľa ustálenej judikatúry aj podľa rozhodnutia NS ČR 8 Tz 28/2012: nie je prípustné, aby zrušením výroku o treste bezprostredne predchádzajúcom a skoršom rozsudku zostal nedotknutý výrok o treste v ňom predchádzajúcom rozsudku, ktorého platnosť by sa tým obnovila, v dôsledku čoho by tu boli vedľa seba jednak nový výrok o uloženom ďalšom súhrnnom treste a jednak pôvodný výrok o treste, ktorého platnosť bola obnovená zrušením predchádzajúceho výroku o uložení súhrnného trestu.

Z vyššie uvedeného citovaného uznesenia Najvyššieho súdu ČR je zrejmé, že v danej veci neboli splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu a teda neboli splnené podmienky ani na upustenie od uloženia súhrnného trestu a to z dôvodu, že okresný súd ukladal súhrnný trest vo vzťahu rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 01.03.2016 sp. zn. 2T 120/2014 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona a iné, ktorý rušil výrok o treste uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/8/2015 zo dňa 23.01.2015 právoplatný dňa 16.02.2015. Nastala by situácia, kedy by trestná vec Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/8/2015 by tzv. „obživla“, tak ako správne uviedol prokurátor vo svojom odvolaní, čo nie je prípustné.

Úvahy súdu I. stupňa o splnení podmienok na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona v danej veci neboli správne, na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky, výrokom o treste bol porušený zákon, nakoľko do úvahy neprichádza uloženie súhrnného trestu.

Z uvedeného dôvodu krajský súd považoval odvolanie prokurátora za dôvodné, preto postupom podľa § 321 odsek 1 písm. d/ Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu a následne sám rozhodol o treste, keď pri svojom rozhodovaní vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť a prihliadol na kritériá rozhodujúce pre druh a výmeru trestu podľa § 34 Trestného zákona.

Z odpisu registra trestov krajský súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 13 krát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť a vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti sa na neho hľadí ako na špeciálneho recidivistu, u ktorého ani doposiaľ vykonané tresty nespĺnili očakávaný prevýchovný účel. Z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného neprichádza do úvahy uloženie výchovného trestu.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a jeho úprimné oľutovanie, súd priznal obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a zároveň mu priznal jednu priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Postupom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností trest ukladal v rámci základnej trestnej sadzby, ktorá, pri prečine podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, je v rozmedzí od 0 do 2 rokov. S poukazom na všetky okolnosti prípadu a výšku spôsobenej škody považoval krajský súd za primerané a postačujúce uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby.

Obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin).

Podľa názoru krajského súdu ním uložený trest (aj s prihliadnutím na jeho predchádzajúci spôsob života) dostatočne, primerane a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie.

Výrokom o náhrade škody sa odvolací súd nezaoberal a to vzhľadom na to, že tento nebol napadnutý odvolaním.

Záverom odvolací súd má potrebu uviesť, aj s prihliadnutím na námietku obhajcu, že obžalovaný mal urobiť vyhlásenie po tom, ako mu bolo sľúbené zo strany súdu, ako aj zo strany prokurátora upustenie od uloženia súhrnného trestu. Zo spisového materiálu ani zo zvukového záznamu o hlavnom pojednávaní odvolací súd takéto skutočnosti nezistil. Je však pre odvolací súd nepochopiteľné, že prokurátor okresnej prokuratúry vo svojej záverečnej reči navrhol uznať vinu obžalovaného na skutkovom a právnom základe obžaloby a zároveň, hoci na to neboli splnené podmienky, navrhol, aby súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozhodnutie Okresného súdu Komárno (č. I. 151) a na druhý deň v rozpore so záverečným návrhom podal odvolanie v neprospech obžalovaného (č. I. 153). Je taktiež potrebné uviesť, že obhajca bol na hlavných pojednaniach prítomný, mal možnosť sa oboznámiť so spisovým materiálom a mal možnosť svojho klienta informovať o tom, že v prípade takto „sľúbeného trestu“ a aj takto uloženého trestu, tento nie je zákonný a v prípade odvolania prokurátora mu hrozí iný trest.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.